

mænd har her repræsenteret Sagkundska-
ben, og jeg vil tro, at de har gjort det
paa en god og tilfredsstillende Maade.

Basis for Ordningen — hvis jeg alt-
saa har Ret i den Betragtning, at Basis
er tænkt at være den foreliggende Be-
tænkning, og det maa jeg gaa ud fra, den
skal være — er da, at Fiskerne skal be-
tale de før Krigen gældende Priser med
Tillæg af 50 pCt. for Petroleum og Fangst-
redskaber, og at Nyanskaffelsen af Fangst-
redskaber og Petroleum i Aaret 1918 skal
holdes indenfor de 25 pCt. af det normale.
Naar dette lægges til Grund for Beregnin-
gerne, mener man at ville naa til en Godt-
gørelse for Petroleum og Fangstredskaber
af 5—6 Mill. Kr. Men saa gør man — lige-
som i sin Tid ved Smørordningen — gæl-
dende, at den Overpris, der vil kunne op-
naas ved Salg til Udlandet — det bliver
jo særlig Syd paa — vil komme Stats-
kassen til gode. Man har her regnet ud,
at hvis man kan opnaa en Eksportpris,
som er 30 Øre højere pr. kg end den her
i Landet opnaaelige Pris, vil Statens Ud-
læg mere end dækkes. Det er ligesom ved
Smørordningen et lille Plaster paa den
ikke rigtige Udgift.

Man vil dernæst skride til en Ratio-
nering af de forhaandenværende Behold-
ninger. Dette er nødvendigt, hvis ikke de
forhaandenværende Beholdninger udeluk-
kende skal komme nogle enkelte til gode,
som ved Hjælp af store Midler vil se sig
i Stand til at skaffe sig Enehæredømme
over dem. De kan ikke uden videre ud-
leveres til Fiskerne, men de enkelte maa
indgive Andragende til den lokale Fiskeri-
forening, der saa indsender Andragenderne
til et Centralkontor. Afgørelsen vil altsaa
komme til at ligge under den sædvanlige
Dyrtidsadministration, antagelig med den
bedste Støtte fra sagkyndig Side.

Man er under sine Beregninger gaaet
ud fra, at de nugældende Maksimalpriser
paa Fisk i hvert Fald for Tiden ikke skal
forhøjes. Jeg vil haabe, at „for Tiden“
maa betyde „meget længe“ og helst „hele
Tiden“. Man gaar ved den her skitserede
Ordning ud fra, at der skal fastsættes
Maksimalpriser paa Fiskenet og paa andet,
der skal leveres, og at Staten yder et Tilskud
dertil og til Petroleum og Fiskeredskaber,
og at den opnaaede højere Eksportpris
anvendes til Afgang paa Statsprisen.

Jeg skal tilføje, at det for mange er
overraskende, at vi i Løbet af nogle Dage
skal behandle to Lovforslag om Støtte for
Fiskeriet af denne Natur, idet det ene er
en ren Understøttelseslov og det andet er

en Hjælp til at holde dette Erhverv gaa-
ende. Fiskeriet har i 1916 og en Del af
1917 haft ganske glimrende Vilkaar, og
man troede, at det var vel funderet, men
det har vist sig, at det store Udbytte ikke
er kommet den store Almenhed blandt
Fiskerne til gode i det Omfang, som man
vistnok havde troet, idet store Dele af
Landets Fiskerbefolkning paa Grund af
Minespærringer og andre vanskelige For-
hold har været forhindrede i at kunne
udnytte Fiskeriet. Deraf kommer det, at
en hel Del af disse Mennesker er i Trang.
Nu kommer hertil ogsaa, at der mangler
Produktionsmidler, saa at Fiskeriet hver-
ken kan drives af de store eller smaa
Fartøjer, fordi de ikke har noget at fiske
med og ingen Drivkraft at sætte det i
Gang med. Saa er vi inde i en Ulykke,
og vi maa se at komme ud over den paa
bedste Maade. Jeg skal ikke nægte, at
den Hjælp, vi giver for at holde et saadant
Erhverv oppe, synes mig i højere Grad at
være rigelig Penge værd end den Hjælp,
der udredes som direkte Understøttelse.
Jeg anbefaler dette Lovforslag paa det
bedste og haaber, at Loven maa blive ad-
ministreret paa en god og sund Maade,
hvad jeg for øvrigt slet ikke nærer nogen
Tvivl om.

Wulff: For mit Parti gælder det
samme, som blev gjort gældende af Ven-
stres Ordfører (Jensen-Sønderup) paa hans
Partis Vegne, at medens vi paa den ene
Side fuldstændig kan sympatisere med
Lovforslagets Hensigt: at sætte et Erhverv
i Stand til at arbejde i Stedet for at give
det direkte Understøttelse, har vi paa den
anden Side den største Betænkelighed ved
den Maade, hvorpaa man her vil støtte
dette Erhverv, og det særlig for Konsekven-
sernes Skyld. Jeg skal ikke komme nær-
mere ind paa det, som den sidste ærede
Taler (Alfred Christensen) nævnte, at det
for kort Tid siden har været overordent-
lig glimrende Tider for Fiskeriet. Jeg
tror imidlertid, at den glimrende Tids Ud-
bytte kom Fiskernes store Flertal til gode
i langt højere Grad, end den ærede sidste
Taler mente, og jeg er ikke tilbøjelig til
at mene, at denne glimrende Tids store
Indtægter kunde have været benyttede til
at skaffe sig noget Rygstød for Fremtiden.
Jeg siger ikke dette som en Bebrejdelse;
det ligger vel i Fiskernes særlige Natur,
at de er tilbøjelige til at mene, at de gode
Dage vil blive ved, og derfor ikke har sør-
get tilstrækkeligt for Fremtiden. Der er
for Øjeblikket sikkert en Nødstilstand til